

PRIOPĆENJE ZA MEDIJE br. 95/23

U Luxembourg 8. lipnja 2023.

Presuda Suda u predmetu C-49/22 | Austrian Airlines (Repatrijacijski let)

Pandemija bolesti COVID-19: repatrijacijski let organiziran u kontekstu mjere konzularne pomoći ne predstavlja preusmjeravanje koje stvarni zračni prijevoznik mora ponuditi putnicima čiji je let otkazan

Putnik koji se sam registrira za taj repatrijacijski let te državi koja ga je organizirala plati participaciju u obveznim troškovima nema – na temelju prava Unije – pravo na nadoknadu tih troškova na teret zračnog prijevoznika koji je trebao provesti prvotno planirani let

U okviru putovanja u paket-aranžmanu jedan bračni par imao je potvrđene svaki po jednu rezervaciju za let od 7. ožujka 2020., iz Beča (Austrija) do Mauricijusa, kao i za povratni let od 20. ožujka 2020. Ta dva leta trebalo je izvesti društvo Austrian Airlines. Odlazni let je proveden. Nasuprot tome, društvo Austrian Airlines je 18. ožujka 2020. otkazalo povratni let, nakon mjera koje je donijela austrijska vlada zbog pandemije bolesti COVID-19.

Iako je društvo Austrian Airlines raspolagalo kontaktnim podacima bračnog para, ono ih nije obavijestilo o tom otkazivanju, niti o pravima koja su imali na temelju Uredbe o pravima zračnih putnika¹. Organizator putovanja tek ih je 19. ožujka 2020. obavijestio o otkazivanju njihova povratna leta kao i o organiziranju repatrijacijskog leta od strane austrijskog ministarstva vanjskih poslova predviđenog za 20. ožujka 2020., datum na koji više nije organiziran niti jedan redovni let. Bračni par registrirao se za taj repatrijacijski let na internetskoj stranici ministarstva vanjskih poslova. Po toj osnovi, svaki je od partnera morao uplatiti obveznu participaciju u troškovima u iznosu od 500,00 eura. Društvo Austrian Airlines je izvršilo taj repatrijacijski let pod brojem OS1024 u isto vrijeme leta koje je prvobitno bilo planirano za let OS18.

Tužbom podnesenom pred nadležnim sudom bračni par zahtijeva da se društvu Austrian Airlines naloži plaćanje iznosa od 1 000 eura, uvećanog za kamate. Taj iznos odgovara obveznoj participaciji koju su morali platiti za repatrijacijski let. Zemaljski sud u Korneuburgu (Austrija) od Suda zahtijeva da protumači Uredbu o pravima zračnih putnika u tom pogledu.

U svojoj današnjoj presudi Sud ističe da samo komercijalni letovi mogu sudjelovati u provedbi „preusmjeravanja, po sukladnim uvjetima prijevoza do konačnog odredišta“, na koje putnik ima pravo u skladu s Direktivom o pravima zračnih putnika u slučaju otkazivanja njegova leta. No, repatrijacijski let nema komercijalnu narav jer je njegovo organiziranje u načelu dio mjera konzularne pomoći države. Naime, uvjeti repatrijacijskog leta mogu se znatno razlikovati od uvjeta komercijalnog leta u pogledu kako uvjeta ukrcaja tako i usluga u zrakoplovu. Osobito, stvarni zračni prijevoznici ne mogu ponuditi svojim putnicima repatrijacijski let kao „preusmjeravanje“, s obzirom na to da nisu ovlašteni tim putnicima dodijeliti pravo na prijevoz tim letom.

¹ Uredba (EZ) br. 261/2004 Europskog parlamenta i Vijeća od 11. veljače 2004. o utvrđivanju općih pravila odštete i pomoći putnicima u slučaju uskraćenog ukrcaja i otkazivanja ili dužeg kašnjenja leta te o stavljanju izvan snage Uredbe (EEZ) br. 295/91 (SL 2004., L 46, str. 1.) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 7., svezak 26., str. 21.)

Posljedično, Sud utvrđuje da **repatrijacijski let koji je organizirala država članica u kontekstu mjere konzularne pomoći, nakon otkazivanja leta, ne predstavlja „preusmjeravanje, po sukladnim uvjetima prijevoza do konačnog odredišta”, u smislu Uredbe o pravima zračnih putnika, koje stvarni zračni prijevoznik mora ponuditi putniku čiji je let otkazan.**

Osim toga, Sud pojašnjava da **putniku** koji se nakon otkazivanja povratnog leta sam prijavi za repatrijacijski let koji je organizirala država članica u kontekstu mjere konzularne pomoći i koji je po toj osnovi dužan platiti toj državi obveznu participaciju u troškovima, **ne pripada pravo na naknadu tih troškova na teret stvarnog zračnog prijevoznika** na temelju Uredbe o pravima zračnih putnika.

Nasuprot tome, takav se putnik pred nacionalnim sudom može pozvati na nepoštovanje od strane stvarnog zračnog prijevoznika, s jedne strane, njegove obveze nadoknade iznosa vrijednosti karte po cijeni po kojoj je kupljena, za dio ili dijelove putovanja koji nisu realizirani i za dio ili dijelove putovanja koji su već ostvareni, ako let više ne služi svrsi prvotnog plana putovanja putnika, kao i, s druge strane, njegove obveze pružanja pomoći, uključujući i obveze davanja podataka, i to kako bi ishodio naknadu štete na teret tog stvarnog zračnog prijevoznika. Međutim, takva naknada štete mora biti ograničena na ono što je, s obzirom na okolnosti svakog predmeta, nužno, prikladno i razumno kako bi se nadoknadio propust navedenog stvarnog zračnog prijevoznika.

NAPOMENA: Prethodni postupak omogućuje sudovima država članica da u okviru postupka koji se pred njima vodi upute Sudu pitanja o tumačenju prava Unije ili o valjanosti nekog akta Unije. Sud ne rješava spor pred nacionalnim sudom. Na nacionalnom je sudu da predmet riješi u skladu s odlukom Suda. Ta odluka jednako obvezuje i druge nacionalne sudove pred kojima bi se moglo postaviti slično pitanje.

Neslužbeni dokument za medije koji ne obvezuje Sud.

[Cjelovit tekst](#) presude objavljuje se na stranici CURIA na dan objave.

Osoba za kontakt: Iliana Paliova ☎ (+352) 4303 4293

Snimke s objave presuda nalaze se na „[Europe by Satellite](#)” ☎ (+32) 2 2964106

Ostanite povezani!

